

Sygn. akt SD 57/14

ORZECZENIE

**SĄD DYSCYPLINARNY
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Danuta Mochoł-Gumowska

Sędzia - doradca podatkowy Jacek Matarewicz

Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Nikończyk

Protokolant - Wioletta Stykowska

Przy udziale zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Katarzyny Feldo

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 października 2015 roku sprawy
z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych
o ukaranie numer wpisu obwinionej o czyn:

- polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku
stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym
tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2011/2012
zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców
Podatkowych, gdzie na dzień 02.10.2014 r. doradca podatkowy nie uzyskał żadnego
punktu na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2011/2012,

- co stanowi naruszenie przepisów art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie
podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w
związku z art. 11d ust. 1 i art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki Doradców
Podatkowych.

orzeka

uznać obwinioną za winną zarzucanego jej czynu tj. naruszenie przepisów art. 36
pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki
Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 i art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki
Doradców Podatkowych i wymierza jej na podstawie art. 64 ust. 2 pkt. 2 karę
dyscyplinarną nagany

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Uzasadnienie

Rzecznik Dyscyplinarny wnioskiem o ukaranie z dnia 13 października 2014 r. wniósł o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu, Obwinionej o czyn polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2011/2012 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych, gdzie na dzień 02.10.2014 r. doradca podatkowy nie uzyskał żadnego punktu na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2011/2012, co stanowi naruszenie przepisów art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 i art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

Na rozprawie Rzecznik Dyscyplinarny podniósł, że Obwiniona w kolejnym okresie rozliczeniowym 2013-2014 oraz w 2015 r. nie uzyskała żadnych punktów, a przynajmniej mimo takiego obowiązku nie zgłosiła okoliczności uzasadniających ich przyznanie.

Sama Obwiniona wskazała, że realizuje ona nałożony na nią obowiązek kształcąc się samodzielnie. Podkreśliła, iż zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego ma podstaw do sankcjonowania zaniechań doradcy podatkowego polegających na nieuzyskaniu odpowiedniej liczby punktów z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych ustalonych według taryfikatora określonego przez samorząd (art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki).

Artykuł 17 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytym wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Doradca podatkowy w zakresie swoich uprawnień, działa, jako osoba zaufania publicznego, korzystając z ochrony przysługującej funkcjonariuszom publicznym. Doradcy podatkowi tworzą samorząd doradców podatkowych, zwany Krajową Izbą Doradców Podatkowych (art. 47 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym z dnia 5 lipca 1996 r.) Z przynależności do samorządu zawodowego wynika min. obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, który wyrażony został w art. 36 pkt. 2 ww. ustawy. Ponadto zgodnie z uchwałą 750/2010 z dnia 8 grudnia 2010 r. (zmienioną uchwałą 32/2011 z dnia 11 lutego 2014 r.) KRDP, ustaliła zasady stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego oraz wprowadziła tryb punktacji, oceniający spełnienie przedmiotowego obowiązku. Doradca podatkowy, wykonujący obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25% dwuletniego limitu czyli 8 punktów.

Przywołany przez Obwinioną (prawdopodobnie) wyrok Sądu Najwyższego Izba Karna SDI 32/14 nie może mieć odniesienia do jej sytuacji w zakresie wywiązywania się z obowiązków doradcy podatkowego.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym: „Doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną: 1) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem, oraz 2) za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej. Karami dyscyplinarnymi są: upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3, lub pozbawienie prawa wykonywania zawodu”.

Dokonując oceny czynu Obwinionego Sąd kierował się następującymi przesłankami: celami utworzenia zawodu doradcy podatkowego oraz celem ustanowienia obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Gradację obowiązków doradcy potwierdza art. 36 ustawy o doradztwie podatkowym stanowiąc, że: „Doradca podatkowy obowiązany jest w szczególności:

- 1) postępować zgodnie z przepisami prawa, ze złożonym ślubowaniem i z zasadami etyki zawodowej,

- 2) stale podnosić swoje kwalifikacje,
- 3) regularnie opłacać składkę członkowską”.

Ocena, iż podnoszenie kwalifikacji zawodowych jest czynem podlegającym najwyższej karze dyscyplinarnej byłaby nieuzasadniona, ponieważ oznaczałoby to stawianie tego czynu na równi z czynami naruszającymi w sposób rażący interes klientów doradcy. W ocenie Sądu takie zrównanie oceny czynów zabronionych byłoby niewłaściwe.

Postępowanie dowiodło, że doradca podatkowy naruszyła przepisy ustawy o doradztwie podatkowym oraz zasady etyki doradców podatkowych. Sąd nie podważa oświadczenia Obwinionej iż podnosi one swoje kwalifikacje poprzez samokształcenie co w sytuacji gdy prawo podatkowe jest zmieniane kilkanaście razy w roku i często zakres tych zmian jest ogromny jest po prostu koniecznością ponieważ obowiązkowe 32 godziny odbytych szkoleń w ciągu 2 lat nie wystarczą aby być „na bieżąco” z prawem podatkowym. Jednakże obowiązkiem doradcy podatkowego jest zgodnie z art. 11e ust. 2 i 3 uzyskanie 32 punktów za m.in. udział w szkoleniach, przeprowadzanie szkoleń, publikacje, studia. Poszczególne działania mają przypisaną wagę punktową. Obowiązek ten wynika wprost z zasad etyki uchwalonych przez Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych na podstawie delegacji ustawowej wyrażonej wprost w art.51 ust. 1 pkt 8 lit. c. Tak więc nie budzi wątpliwości konieczność takiego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych, które w efekcie pozwoli im się wylegitymować uzyskanymi w jego wyniku punktami.

Jeśli chodzi o przywołany, bez podania konkretów wyrok Sądu Najwyższego Izba Karna SDI 32/14 dotyczący odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych, to zdaniem składu orzekającego w niniejszej sprawie, nie ma on zastosowania w sprawach dotyczących doradców podatkowych ponieważ odmiennie niż u radców prawnych odpowiedzialność dyscyplinarna za naruszanie zasad etyki wynika wprost z ustawy o doradztwie podatkowym (art.51 ust.1 pkt 8 lit. k).

Pomimo tego, że Obwiniona w okresie 2011/2012 była objęta obowiązkiem podnoszenia kwalifikacji zawodowych, nie wywiązała się z tego obowiązku. Obwiniona nie przedłożyła żadnych dokumentów potwierdzających podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Dlatego też Sąd przychylił się do wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego i wymierzył karę nagany.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie

1. Zgodnie z art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem
2. W przypadku wszczęcia postępowania wyjaśniającego na żądanie Krajowej Rady Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości, odwołanie przysługuje Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości